

ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ,

ਅਮਰਨਾਥ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1997 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4995

3 ਮਈ, 2002

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵੋਲ. ਆਈ, ਆਰ.ਐਲ. 2.44, ਵੋਲ. II ਆਰ.ਐਲ. 6.16—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1996—ਮੰਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਸਰਕਾਰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਭੱਤੇ/ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ — ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ — ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ—9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ-31 ਮਾਰਚ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਅਜਿਹੇ ਸੋਧਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ - 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ- 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ/ਮੰਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ/ਮੰਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜ਼ੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਸਮੇਤ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭੱਤਾ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਹੁਣ 12 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੰਜ਼ੂਮਰਸ ਪ੍ਰਾਈਸ ਇੰਡੈਕਸ ਲੈਵਲ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈ ਇੰਡੈਕਸ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਨਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 29)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਲਾਭ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ AICPI ਪੱਧਰ 1201.66 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

(ਪੈਰਾ 35 ਅਤੇ 36)

ਐਨਪੀ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ,
ਜੇ.ਐਸ.ਤੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ
ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਈ.ਪੀ
ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਵਧੀਕ ਏ.ਜੀ.(ਪੰਜਾਬ)
ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੀ.ਐੱਸ. ਰਾਣਾ ਨਾਲ ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) 4995, 7820 ਅਤੇ 10715, 1997, 5947, 7992, 9955, 10030, 10608,

117447, 11747, 11747, 10608, 11747, 10608, 11747, 7992, 4995, 7820 ਅਤੇ 10715
ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ 3 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 9, 12260, 12269, 12270, 12271, 12272, 12333,
12344, 12620, 12943, 12954,
12955, 12956, 12957, 13141, 13227, 13236, 13344, 13752, 13974,
13983, 14029, 14084, 14450, 14862, 14864, 14890, 14896, 15032,
15122, 15160, 15161, 15162, 15171, 15211, 15212, 15263, 15274,
15295, 15443, 15575, 15724, 15730, 15957, 15967, 16162, 16236,
16359, 16361, 16384, 16409, 16412, 16413, 16673, 16683, 16684, 16685, 16692,
16708, 16802, 168619, 168264, 16819, 168264, 16864 , 16864

17090, 17091, 17251, 17307, 17309, 17310, 17332, 17359, 17520,
17575, 17577, 17578, 17662, 17666, 17669, 17675 , 17690, 17694,
17710, 17711, 17834, 17917, 18064, 18076, 18094 , 18095, 18196,
18222, 18223, 18258, 18465, 18494, 18502, 18521 , 18557, 18672,
18705, 18853, 18883, 18947, 19008, 19069, 19161, 19213, 19250,
19252, 19291, 19407, 19435, 19448, 19591, 19798, 19799, 19800,
1981-4, 19815, ਅਤੇ 19846 ਦੇ 1998, 57, 58, 67, 121, 177, 232, 266, 333, 363, 366,
370, 375, 395, 421, 370, 375, 395, 421, 365, 356 , 350 7 ,
693,

726, 730, 731, 732, 758, 797, 832, 894, 926, 940, 942, 943 ਤੋਂ 948,
1001, 1106, 111195, ਐਲ 1214, 11248, 1354, 1391, ਐਲ, 11400, 1406,
1410, 1440,
1443, 1485, 141493, ਐਲ 1502, 11525, 1773, 1848,5, 11849, 1965, 1979,
2125,

2803, 2964, 3(3034, ਜੇ3038, 23114, 3121, 3296, ', 23508, 3535, 3846, 3987,
4236, 4269, 424307, ਆਈ 4396, 44652, 4716, 4726, ਆਈ, 4814, 4815,
4838, 4865,

5008, 5070, 515101, 5311, £5316, 5317, 5441, 5561, 5651, 5785, 5919,
5947, 5977, 6(6080, 6234, e6686, 6709, 6784, €6883, 6935, 7012, 7240,
7241, 7269, 747454, 7474, 17570, 7717, 7811, 1 7888, 8474, 8757, 8855,

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1999 ਦੇ 8924 ਅਤੇ 9502, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ 30 ਸਤੰਬਰ, 1996 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਲਾਗੂ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕੂਲਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ
ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, - -ਉਥੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4995 (ਅਮਰ ਨਾਥ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ
ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ
ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰੋ

1999 ਦੇ SLP ਨੰਬਰ 7946 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2) ਅਮਰ ਨਾਮਰ ਨਾਥ ਗੋਇਲ ਅਤੇ 28 ਏ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ, 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ, ਅੱਜ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, 30 ਸਤੰਬਰ, 1996 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਖਰਚਾ ਵਿਭਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ,- ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ 97% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਤੱਕ 3,500 ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪਰਸੋਨਲ, ਲੋਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ (ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ), ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨੋਬਲ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ, ਮੌਤ-ਸਹਿ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। - 1 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ AICPI ਪੱਧਰ 1201.66 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਪੈਨਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1972 ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੀ ਰਸਮੀ ਸੋਧ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ 1993 ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ / 19 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਦਾ ਹੁਕਮ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ/ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਆਦਿ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ, ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ, ਨੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਕਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ, ਭਾਵ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ II, ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਉਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ-2 ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਏ.ਆਈ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਪੱਧਰ 1201.66 ਦੇ ਲਿਕੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 - **ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। (1)**, 1995 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2323 ਵਿੱਚ 20 ਦਸੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II (ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ) ਇੱਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲੋੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ P-5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਕੋਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਡਿਫੈਂਸ ਅਕਾਊਂਟਸ (2)** ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਫੀਲਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਣਗੌਲੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਮਰਥ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

(3) ਇਸ € ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ/ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1w ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। -ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16/65/79-6 FR, ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਤੱਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਗਿਣਨ ਲਈ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਭਾਵ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ/ਡੀਸੀਆਰਜੀ ਅਤੇ ਟਰਮੀਨਲ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਦਾ ਸਨਸਾਨ।

- (1) 1996 (4) SLR 828
(2) 1996 (5) SLR 308

2. ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
3. ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ 1 ਅਤੇ 2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ, 320 ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਘਾਟਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਊਟਡ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

31 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਖਪਤਕਾਰ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਈ ਗਾਹਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ 1 ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਖਪਤਕਾਰ ਕੀਮਤ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568. ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ/ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 (1 ਜੁਲਾਈ 1993) ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। AICPI ਪੱਧਰ 1201.66 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਤ-ਸਮਾਧੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੌਥੇ ਪੰਜਾਬ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 (SICPI ਪੱਧਰ 1201.66 ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। , ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀਪੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ :-

ਸ੍ਰ. ਨੰ.	ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਮਾ	ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀਏ ਜੋੜਿਆ
1	ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ 3,500 ਵਜੋਂ ਤੱਕ	ਤਨਖਾਹ ਦਾ 97%
2	ਉਪਰੋਕਤ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਰੁ. 3,500 pm ਅਤੇ ਤੱਕ ਰੁ. ਸ਼ਾਮ 6,000 ਵਜੋਂ	ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 73%
3	ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸ਼ਾਮ 6,000 ਵਜੋਂ	63% ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਧੀਨ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੁਪਏ। 4,300 ਹੈ।

2. ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਡੇਥ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1.00 ਲੱਖ , — ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. 1/15/89- IFP/8078, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1989 ਰਾਹੀਂ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।
3. ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 19 (45) ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ/ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਬਕਾਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਓ-ਮੌਟੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ/ਫੈਮਿਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ AG ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਤਨਖਾਹ-ਸੀਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਜੋ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:—■

'ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1.00 ਲੱਖ , — ਵੀਡੀਓ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1/15/89- IFP/8078, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1995 ਤੋਂ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 1 ਤੋਂ 5 ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ I ਅਤੇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲੋੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੱਤਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5 ਅਗਸਤ, 1996 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੌਥੇ ਪੰਜਾਬ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ

ਭਾਰਤ ਦਾ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦੀਆਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-5। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਫੈਸਲਾ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਈ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)**, ਅਤੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਐਸ ਐਸ ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)**।

(7) ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਏਵੀਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੋਂਠਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਮੌਤ-ਸਹਿ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਹੈ। -ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ I ਦੇ ਨਿਯਮ 2.44, ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

2.44 (ਏ) ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪਿੱਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਿਵੇਂ:-

- (i) ਤਨਖਾਹ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਠੋਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ

(3) 1997 (2) SCC 342

(4) 1997 (4) SCC 569

- (ii) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਨਖਾਹ, ਤਕਨੀਕੀ ਤਨਖਾਹ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤਨਖਾਹ, ਅਤੇ
- (iii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ V ਦਾ ਨਿਯਮ 5.1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“5.1. ਨਿਯਮਾਂ 5.2 ਤੋਂ 5.8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਰਕਮ ਇੰਨੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਭੱਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4.22 (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭੱਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੋਸਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭੱਤਾ ਉਦੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੋਸਟ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

(9) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 6.16, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“6.16. ਨਿਯਮ 1.2-ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਉਚਿਤ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 6.16 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੈਥ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 6.16-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

6.16-ਏ. (1) ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ 'ਤੇ

ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(2) (ਏ) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6.16-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6.16-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (i) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। (iv), ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਜੀਵਿਤ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਧੀਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (iv) ਤੋਂ (ix) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 5 ਸਾਲ) ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(b) xx xx xx

- (3) ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ-ਮਾਸਿਕ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਸ' ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਸ' ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 15 ਗੁਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। 1 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ 16-!^ (ਸਾਢੇ ਸੋਲਾਂ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਸ' ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ।) ਜਮਾਤ I, II ਅਤੇ III ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਸ' ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਕਲਾਸ IV ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਸ' ਦਾ ਸਮਾਂ 17 -X (ਸਾਢੇ ਸਤਾਰਾਂ) ਵਾਰ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। . 36,000 ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟ' ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 12 ਗੁਣਾ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। 36,000

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਫੈਮਿਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ 'ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਸ' ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 5,000 ਰੁਪਏ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਣਯੋਗ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ।

xx xx xx

(11) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 36,000 ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਜੋ ਸਾਲ

1985 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 2.5 ਲੱਖ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਗਣਨਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6.16-A, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਗ੍ਰੈਜੂਇਟੀ, ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ ਮਾਸਿਕ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਅਧਿਕਤਮ 15 ਗੁਣਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 1 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਕਲਾਸ I, II ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1614 ਗੁਣਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਭੱਤੇ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ III ਦੇ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ IV ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1714 ਗੁਣਾ ਭੱਤੇ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 36,000 ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ

ਅਮਰ ਨਾਥ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 547

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮ 6.16-ਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਭ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 15 ਗੁਣਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਨੇ 1614 ਜਾਂ 1714 ਗੁਣਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੁਪਏ ਸੀ। 36,000 ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। Annexure P -3 ਦਾ ਖੁੱਲਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

ਪ੍ਰਾਈਮ ਇਡੈਕਸ ਪੱਧਰ 568 ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਭਾਵ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਡੀਸੀਆਰਜੀ ਅਤੇ ਟਰਮੀਨਲ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(13) ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਾਬਕਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਯੋਗਦਾਨੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਲਈ ਗਾਹਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ 31 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ

(14) ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਸੀ

ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਜਾਂ ਮੌਤ-ਸਹਿ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6, 16-ਏ ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਨਿਯਮ *ibid.* 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 (AICPI ਪੱਧਰ 1201.65 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ) ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵੋਲ. II ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ *ibid* ਦੇ 16-A1

(15) 1985 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਅਤੇ P-5, ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ., ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਕੇਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਬਕਾਏ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਫਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 130.6 IV ਵੇਂ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ/ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ।

(17) ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਕਲਮ ਦੀ ਸਖਿਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਲਾਭ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਭਾਵ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 1985 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। .

(18) ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕਜੁਟਤਾ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ *ਡੀ. ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ* ਬਨਾਮ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ*

ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । (5) ਸੁਬਰਤ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (6) ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ । ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਐਸ. ਦੀਵਾਨ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ) ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੋਰ (7) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10674 ਆਫ 1996 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 7 ਅਗਸਤ, 1997 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਐਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸੇ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , (8)।

(19) ਡੀ. ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ 25 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫਾਰਮੂਲਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਲੈਬ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਸ਼ੋਧੀ ਵਿਧੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫਾਰਮੂਲਾ 1979 ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 31 ਮਾਰਚ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 1979 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ

- (5) 1983 (1) SCC 305
- (6) 2001 (4) SCT 424
- (7) ਜੇਟੀ 1997 (5) ਐਸਸੀ 26
- (8) ਜੇਟੀ 2000 (2) ਐਸਸੀ 265

ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1972 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇਸ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਵੇਧ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(20) ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 25 ਮਈ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੇ 30 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ 1979 ਔਸਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1979 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਲੈਬ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਘੱਟ ਔਸਤ ਭੱਤੇ, ਸਲੈਬ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਛੱਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਸਮੇਤ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਦਰਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਏ/ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1979 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਰਮੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, "ਡੀਐਸ ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਐਲ ਰਾਠੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, (9) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ " ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ 'ਇਮਪਲੂਮੈਂਟਸ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 36 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਔਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਣਨਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1979 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ

ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲੇਗੀ। ਨਕਾਰਾ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਾਵ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਬੈਟ-ਯੂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਣਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਔਸਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਸੀ ਜੋ ਨਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) (ਜ਼ਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਭੱਤੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(21) ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੇ ਐਲ ਰਾਠੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

(22) ਸੁਬਰਤ ਸੇਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ (ਅਸਾਮ ਆਇਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 1 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਾਮ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਅਸਾਮ ਆਇਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਅਸਾਮ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਸਟਾਫ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ:

"ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਔਸਤ ਸਾਲਾਨਾ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ।"

(23) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 10 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ADD ਸਟਾਫ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ADD) ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

“ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਔਸਤ ਦੇ 40% ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਖਰੀ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਔਸਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਨਖਾਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(24) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਡੇਟ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਰਾਹਤਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਉਹ 10 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸੰਬਰ, 1994 ਦੀ ਮਿਤੀ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (AOD) ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 10 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਆਈਲੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1.961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਈਓਸੀ (DOD) ਸਟਾਫ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਰਿਟਾਇਰਡ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (10) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:

(V.K. Bali, J.)

“ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਗਣਨਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ੈਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਸਕੀਮ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਸੰਕਲਪ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੁਕਾਮ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

.....“
ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਐਫ (ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ) ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜੋ ਨਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਕਾਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ * ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ। ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਵੋਤਮ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲ ਸਕੇ ਜੋ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

(25) ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਤੋਂ ਹਿੱਸਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਔਸਤ ਸਮੇਤ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਔਸਤ ਦੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਔਸਤ ਸਾਲਾਨਾ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 40% ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ।

(26) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ

ਐਸ.ਐਸ. ਦੀਵਾਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਦੀਵਾਨ, ਜੋ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ (ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ-III ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੇਵਾ ਐਕਟ, 1954। ਭਾਗ-2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੱਜ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੱਜ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 20 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੁੜ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 16 ਦੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ ਦੁਕਵਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 16 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸੰਕਲਪ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਖਰੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ 36 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਕੇ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਉੱਚ ਔਸਤ ਦੇਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ, ਅਰਥਾਤ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਚਰਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ

Amar Nath Goyal & others v. State of Punjab & others 555

(V.K. Bali, J.)

ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 16 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਹੈ। ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮ 16 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ 22 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਫਰਵਰੀ, 1995, ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ।"

(27) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ, 1985 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ emfThe3 ਕਰਮਚਾਰੀ , ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਟਰਮੀਨਲ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ 568 ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਕੂਲਰ, ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1988, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 360 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਗਦੀ ਰਕਮ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 240 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫੈਸਲਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਗਦੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਭ ਹਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ/ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਹਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈੱਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਧੂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲੀਗ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (11) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ

ਘੇਰਾ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੱਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ **ਨਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹਨ। ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇ. ਐਲ. ਰਾਠੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (12)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਏ ਹਨ।

(28) **ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ/ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੂਚਕਾਂਕ ਨੰਬਰ 568 ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 31 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ, ਭਾਵ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ, ਡੀਸੀਆਰਜੀ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 18 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ **ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸ ਲੀਗ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (13)** ਅਤੇ **ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)**। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਖੀ

(11) 1991 (1) SCR 158

(12) 1997 (4) SC SLR 384

(13) ਜੇਟੀ 1991 (1) ਐਸਸੀ 243

ਕਿ “ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਭ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।”

(29) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੇਗ ਨੇ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਆਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। 31 ਮਾਰਚ, 1985, 13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ,

ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-5, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 6.16-ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 15 ਵਾਰ, 16 1/2 ਵਾਰ ਅਤੇ 17-1/2 ਵਾਰ ਭੌਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 36,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। 'ਇਮਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟਸ' ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6.16-ਏ(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਜਾਂ ਟਰਮੀਨਲ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਹੋਵੇ। Annexure P-3 ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਭੱਤੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6.16-ਏ(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 31 ਨੂੰ 568 ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1985. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ/ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਸਮੇਤ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। Annexure P-5, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਹੁਣ 1201.66 ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ Annexure P-5 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

13 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ *ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਿਰਫ 25 ਮਈ, 1979 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੇ 30 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਉਦਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਣਨਾ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਵੇ, ਜੋ 1985 ਜਾਂ 1995 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। *ਕੇ.ਐਲ. ਰਾਠੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ। *ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਆਖਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 36 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ, ਗਣਨਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਮੀ ਮਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਸ ਇੰਡੈਕਸ ਲੈਵਲ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਨਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਮੀ ਮਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਸ ਇੰਡੈਕਸ ਲੈਵਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 1985 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਪੱਧਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1985 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(30) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ *ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ* ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, uAnnexure P-t3, ¶f ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਆਰਡਰ/ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ/ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਜੋ 1 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। , ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ P—3, ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1985 ਵਿੱਚ, ਭੱਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। *ਡੀ ਐਸ ਨਾਕਾਰਾ* ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਸੁਬਰਤ ਸੇਨ* ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ।

(31) ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ *ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ* ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਸੁਬਰਤ ਸੇਨ* ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੈਜੂਟੀ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਵਰਤੀ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(32) ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ

ਨੂੰ 2010 ਦੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਸ ਇੰਡੈਕਸ ਲੈਵਲ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਸ ਇੰਡੈਕਸ ਲੈਵਲ 1201.66 ਤੋਂ 300 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਲ 1993 ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਕਹੋ ਕਿ ਰੁਪਏ। 8 ਲੱਖ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ 1968 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕੈਰੀਅਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(33) ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਜਾਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਪੰਜਾਬ ਪੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਚੈਪਟਰ 130 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ/ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਲਿਖੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ:-

- (i) ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1/4 ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਛੇ ਮਾਸਿਕ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਅੱਧੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- (ii) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ 33 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਦਰਾ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
- (iv) ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (v) 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 (ਏਆਈਸੀਪੀਆਈ 1201.66 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ) ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਡੀਏ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 23 ਅਗਸਤ, 1996 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ।
- (vi) 1 ਜਨਵਰੀ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਵੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਗਿਣਨਯੋਗ ਭੱਤੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(34) ਡੀਮਨ ਡਿਮਾਂਡੀ, ਨੰਬਰ ਯੂ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 23 ਅਗਸਤ 1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸ਼ਤ

ਦੇਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਮ ਆਮ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਏਆਈਸੀਪੀਆਈ 1201.66 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਡੈਥ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ 1.00 ਲੱਖ ਤੋਂ 2.5 ਲੱਖ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਕਿ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਲਾਭ ਜਦੋਂ ਇਹ 100 ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਭਾਵ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ 97%, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ/ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਿੰਗ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਵਿੱਚ 100% ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੱਧਰ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਇਸ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਹੈ, ਭਾਵ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ 1993 ਤੋਂ 31 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਵਿੱਚ 100% ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਮੀ ਆਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਸਾਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ 1993. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ

ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ/ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੱਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ (AICPI 1201.66 ਨਾਲ ਲਿੰਕਡ) ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਲਿੰਗ ਡੈਥ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

1.00 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 2.5 ਲੱਖ।"

(35) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੰਗ ਨੰਬਰ (v) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 (ਏਆਈਸੀਪੀਆਈ 1201.66 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਮੌਤ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ, ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, AICPI 1201.66 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ AICPI ਪੱਧਰ 1201.66 ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਏਆਈਸੀਪੀਆਈ ਪੱਧਰ 1201.66 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5, ਲਾਭ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਕਿਉਂ, 1995, ਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ AICPI ਪੱਧਰ 1201.66 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਭੱਤਾ. 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ।

(36) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ।

1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਫਿਰ, ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(37) ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ 1 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਐਮ.ਐਮ. ਕੁਮਾਰ, ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਟੈਨਗਨ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਕੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2002 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 128

22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 — ਐੱਸ.ਐੱਸ. 114, 148 ਅਤੇ 151—ਦਾਇਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ—ਟਰੇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਹੜਤਾਲ—ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਲਿਖਤੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਆਰਡਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਬੋਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। 4 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਬੋਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੰਜੀਵ ਵਾਲੀਆ।

ਵਿਮਲ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ